

Jeg kunne da ikke finde på at stå og tvinge det ned i lille Peter, men han skal have muligheden for at deltage i ordningen. Han *skal* ikke. Han skal have *muligheden* for det. Og den mulighed skal være reel og ikke en eller anden floskel om frivillighed.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Sandy Brinck: Jeg følte faktisk, at vi tidligere i debatten havde diskuteret det her med, om det kom til at overstige omkostningerne. Og jeg husker, at jeg efter fru Sandy Brincks ordførertale netop nævnte, at jeg altså ikke har nogen fornemmelse af, at forældrebestyrelsen, der jo trods alt også selv skal betale til madordningen, kunne forestille sig at fastsætte en pris, der var højere end det, maden koster.

Altså det er jo direkte bare at sige, at man gerne vil lægge flere penge for en ydelse, end den rent faktisk koster. Hvorfor skulle man dog nogen sinde drømme om at gøre det? Altså forældrene i forældrebestyrelsen skal jo også selv betale prisen. Det ville da være direkte dumt. Der er jo ingen af os, der betaler mere for en vare, end den koster.

Som sagt altså til det her med, hvor meget det kommer til at koste: Det viser sig jo, at man laver nogle rimelige, fornuftige ordninger, og at forældrebestyrelserne har hjertet på rette sted og ikke bare styrer hen over hovedet på dem, der ikke kan være med.

Altså eksemplet fra Mælkebøtten er jo godt, men der er utallige andre eksempler på, at de 6 kr. viser sig at være billigere også for kontant-hjælpsmodtageren. Så jeg er helt overbevist om, at det nok skal vise sig, at sådan er det også i alle de andre situationer.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Efter SF's opfattelse er det grundlæggende positivt, at børn tilbydes mad i daginstitutioner. Vi har faktisk en tradition for, hvis vi går tilbage, at der i langt flere daginstitutioner end i dag blev tilbudt mad. Det, der skete ved den sidste budgetlægning i kommunerne her i efteråret, var, at daginstitutionsområdet samlet mistede 0,5 mia. kr. Det er ganske meget, og en del steder er det gået ud over de madtilbud, der var.

Men vores synspunkt er, at det vel at mærke skal være mad til alle børn, og at det er interes-

sant, at det kommer i en periode, hvor netop maden har været et af sparemålene på de meget stramme budgetter. For os er det helt afgørende, at madordningen gælder for alle børn.

Det er sjovt nok, at der nogle gange i Folketinget opstår nogle i og for sig mindre lovfor-slag, der pludselig bliver meget illustrative for forskellen på højre og venstre her i Folketingssa-len. Det lader sig ikke benægte, at hvis man ind-fører en ordning, som der står, »til fuld forældre-betaling«, vil det i en situation, hvor det i forve-jen er meget dyrt at have børn i dagtilbud, bety-de en voldsom social slagside, så dyrt, at lavind-komstgrupperne ikke vil have råd til at deltage i de nye tilbud. Økonomien begrænser jo som be-kendt mere end noget andet det frie valg.

Fremtidens daginstitutioner kommer til at be-stå af to grupper af børn: børn af forældre, der har råd til at betale for, at de får mad i daginsti-tutionerne, deltager, i modsætning til børn af forældre, der ikke har råd til at deltage.

Altså det her sker jo i en historisk periode, hvor den nuværende regering sænker overførselsindkomsterne for nogle af de svageste ind-komstgrupper, vi har, og hvor 6 kr. om dagen faktisk kan vælte et budget, hvis man lever på halv bistandshjælp. Hvis man lever på den halv-bistandshjælp, som regeringen har tvunget ned i halsen på nogle, er der ikke råd. Og der synes jeg, det er forskrækkende, hvis regerings-partierne i så høj grad har sluppet forbindelsen til virkeligheden, at man ikke fornemmer, hvil-ken økonomisk situation lavindkomstgrupperne er på vej til at blive anbragt i.

Kl. 16.50

Så har man ellers to grupper af børn: børn af velhavende forældre, for dem er det ikke noget problem, og børn af lavindkomstgrupperne, der ikke har råd til at betale. Når de andre får deres mad serveret, skal de hive deres madpakke frem.

Jeg tror, det er det mest effektive forslag, jeg har set, til at opdele klart og tydeligt, så ethvert barn kan forstå det, forskelle på børn, der har velhavende forældre, og børn, der kommer fra lavindkomstgrupperne. Det kan simpelt hen ikke laves tydeligere. Uanset hvilket andet initi-ativ man havde udtænkt, tror jeg aldrig nogen sinde det så klart ville blive brændemærket ind i børnenes bevidsthed: Jeg er et barn af en, der ikke har så mange penge, og her sidder de andre, som er børn af de velhavende.

Derfor synes jeg, forslaget har langt, langt større betydning som eksempel på den forskel,